

lige ved disse Laxters Fastfættelse, at der er nogen Fasthed, men at periodisk tilbagevendende Revisioner finder Sted. At der kan indtræde extraordinaire Forhold, som man maa møde med extraordinaire Foranstaltninger, er sandt; men skulde man da virkelig frygte for, Ministeren ikke kan blive enig med Byraadet i et saadant overordentligt Tilfælde? det synes dog unaturligt, da det vilde gaae ud over Communen, hvis der indtraaede pludselige særlige Tilfælde, hvorunder Havnen maatte lide Skade, hvis Intet skete, — man kan jo tage f. Ex. det Tilfælde, at et Holværk pludselig styrter sammen — der maa da træffes overordentlige Foranstaltninger; men kan da noget Menneske, som isvrigt troer paa communal Frihed og Selvstændighed, frygte for, at Indenrigsministeren ikke i et saadant Tilfælde skulde blive enig med Byraadet om Foranstaltninger, som kunne forebygge, at Havnen ødelægges. Dette synes at være en Mistro til al communal Virksomhed, som jeg ikke for Alvor kan troe, at den høitærede Minister kan huse i sin Barm. Naar der er Spørgsmaal om Communernes Stilling ligeoverfor Havnene, siger jeg altsaa: Et af to, enten maa Alt blive, som det er, til vi kunne vedtage en nærmere Lovbestemmelse om Forholdets Ordning i det Enkelte; eller ogsaa maa vi give Communernes medvirkende Myndighed et saadant Indhold, at der bliver nogen Virkelighed, nogen Sandhed deri. Der er en af de Bemærkninger, som den høitærede Indenrigsminister gjorde, under Conferencen med Udvalget, som jeg skal tillade mig at fremdrage, fordi den anskueliggjør Situationen. Under denne Conference, som forresten ikke blev saa langvarig, at vi kom ind i den Detail om Forholdet, som vi kunde ønske, men som jeg dog ikke vilde foreslaae gjenoptaget, for at det ikke skulde vare længere, inden man kunde faae Sagen frem i Thinget, blev det af Ministeren gjort gjældende, at der nok i vort Forslag stod, at Byraadet ikke kunde sælge Havnens Grund uden Ministerens Samtykke, men at der derimod, saaledes som Paragraphen dengang var affattet, og som den endnu er affattet, ikke i samme stod Noget om, at Ministeren ikke skulde kunne sælge f. Ex. de Huse, der staae paa Havnens

Grund tilligemed selve Havnen uden Byraadets Samtykke; der blev altsaa ubledet af Ordene, at Havnens Eiendomme skulde kunne sælges af Ministeren, fordi de ikke tilhørte Byen, og fordi det ikke udtrykkelig var sagt i Paragraphen, at Ministeren ikke uden Byraadets Samtykke kunde foretage en saadan Afhændelse. Jeg veed naturligvis meget godt, at det aldrig vilde falde nogen Minister ind at gjøre det, men en saadan Paastand kunde umuligt fremkomme, naar der ikke var noget Skævt i hele den ærebe Ministers Grundbe-
 tragning, og det synes dog at vise, at det ikke er rigtigt at lade dette Eiendoms-spørgsmaal, om jeg saa maa sige, staae altfor svævende. Naar man vedtog den Bestemmelse, at Havnene skulle gaae over til Communerne, er det ikke i privatretligt Forstand, men som Modsetning til Staten i communalretlig Forstand; det er forresten i mine Dine i Grunden kun et Redactions-spørgsmaal, som man, hvis det er muligt at enes om en nærmere Afgjørelse af alle de enkelte Spørgsmaal, der her foreligge, vistnok uden stor Vanskelighed vil kunne komme ud over. Jeg gjentager imidlertid, at det, jeg betragter som Hovedsagen, er ikke saameget, om der nu kommer en Bestemmelse om Havneforholdene ind i Loven eller ikke, som det; at man ikke, hvis man giver Bestemmelsen, giver en saadan, som, efter min fulde Overbeviisning, Lovgivningen ikke kan være bekendt at optage i en Lov, der hviler paa Communalfrihed og Selvstændighed. Dertil regner jeg en saadan Bestemmelse som den, at der ikke gives Communens Repræsentanter nogen som helst virkelig Indflydelse med Hensyn til, hvorledes Havnetaxterne ialfsald for en Periode af nogle Aar ville blive, og ligeledes en Bestemmelse, som lader det hele Spørgsmaal om, hvad der hører til Havnen, svæve i Luften, saaledes at det ved et Pennestrøg kan administrativt decideres paa den ene eller anden Maade, uden at der gives noget Rettsmiddel mod en saadan ministeriel Afgjørelse.

Indenrigsministeren: Det forekommer mig, at der i ethvert Tilfælde ikke kan hentes noget Argument mod det af mig nu med Hensyn til Bestemmelserne om Havne- væsenet Paastaabe fra, hvad der vedtoges i